

Αγία μάρτυς Κυριακή, η θαρραλέα αθλήτρια του Κυρίου

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)



Κατά τους χρόνους της βασιλείας του Διοκλητιανού, ένα ζευγάρι ευσεβών και ευπόρων χριστιανών, ο Δωρόθεος και η Ευσεβία, όντας άτε-κνοι παρακαλούσαν τον Θεό να χαρίσει σε αυτούς τέκνο, υποσχόμενοι να το αφιερώσουν σε Αυτόν. Η προσευχή τους εισακούσθηκε και μία Κυ-ριακή απέκτησαν θυγατέρα που για τον λόγο αυτό ονόμασαν Κυριακή. Την βάπτισαν και την ανέθρεψαν *εν παιδεία και νουθεσία Κυρίου* κατά τον Απόστολο (Εφ. 6, 4) και μένοντας πιστοί στην υπόσχεσή τους φύ-λαξαν την κόρη παρθένο, προκειμένου να την αφιερώσουν στην υπηρεσία του Κυρίου.



Μία ημέρα, ένας πλούσιος ειδωλολάτρης που παρεπιδημούσε στην πόλη, ακούγοντας επαίνους για την ομορφιά και το ήθος της νεαρής παρθένου, αποφάσισε να την δώσει σύζυγο στον γιό του. Όταν όμως της έγινε η πρόταση, η Κυριακή δήλωσε ότι ήταν νύμφη του Χριστού και ότι επιθυμία της ήταν να πεθάνει εν αγνεία. Έξαλλος ο ειδωλολάτρης κατήγγειλε για αυτήν και τούς γονείς της στον Διοκλητιανό ότι δεν πειθαρχούσαν στην εξουσία του. Ο ηγεμόνας τους κάλεσε και ρώτησε να μάθει τον λόγο που απέρριπταν τους θεούς της Αυτοκρατορίας. Ο Δωρόθεος απάντησε με θάρρος ότι είχε μάθει από τους γονείς του να μην λατρεύει παρά μόνο έναν Θεό, τον Ποιητή ουρανού και γης που έλαβε σάρκα για την σωτηρία μας. Υποβλήθηκε σε μαστίγωση.

Επειδή όμως παρά τις μαστιγιές συνέχιζε να χλευάζει τα είδωλα, ο αυτοκράτορας, βλέποντας ότι δεν θα έβγαζε τίποτε έτσι, τον έστειλε μαζί με την Ευσεβία στον Ιούστο, διοικητή της Μελιτινής της Μικρής Αρμενίας. Αυτός τούς βα-σάνισε και με τον αποκεφαλισμό τους χάρισε τον στέφανο του μαρτυρίου.

Όσο για την αγία Κυριακή, ο Διοκλητιανός την απέστειλε στον γαμ-πρό του, καίσαρα Μαξιμιανό, που διέμενε στην Νικομήδεια. Αφού αυτός θαύμασε το λαμπρό της κάλλος την οδήγησε στο δικαστήριο και της υποσχέθηκε να την νυμφεύσει με κάποιον συγγενή του αυτοκράτορα αν δεχόταν να τιμήσει τους θεούς. Η νέα κόρη έμεινε στερεά στην πίστη και δήλωσε ότι τίποτε δεν θα μπορούσε να την χωρίσει από την αγάπη του Χριστού. Ο τύραννος τότε πρόσταξε να την τεντώσουν κατά γης ανάμεσα σε τέσσερεις πασσάλους και να την δείρουν με βούνευρα μέχρι θανάτου. Οι στρατιώτες εξαντλημένοι άλλαξαν τρεις βάρδιες, άλλα η αγία παρέμενε απρόσβλητη από τα κτυπήματα τα οποία την έκαναν να ακτινοβολεί θεία

χάρη.

Ο Μαξιμιανός θεωρώντας ότι οι άνδρες του από λύπη για την νεαρή παρθένο δεν χρησιμοποιούσαν όλη την δύναμή τους ξέσπασε πάνω τους την οργή του. Τότε η αγία του είπε: «Μην πλανάσαι, Μαξιμιανέ. Δεν πρόκειται να με νικήσεις ποτέ γιατί έχω βοηθό τον Θεό». Φοβούμενος νέα γελοιοποίηση, ο Μαξιμιανός είπε να την αποστείλουν στον Ιλαριανό (ή Ιλάριο), διοικητή της Βιθυνίας, άνδρα ονομαστό για την σκληρότητά του απέναντι στους χριστιανούς.

Αφού ενημερώθηκε από την επιστολή του Μαξιμιανού που συνόδευε την κρατούμενη, ο Ιλαριανός απείλησε την αγία με ανήκουστα βασανι-στήρια. Η Κυριακή αποκρίθηκε ότι θα ήταν ευκολότερο γι' αυτόν να μα-λάξει το σίδερο παρά να την υποτάξει και γι' αυτό, όταν περνούσαν αναμ-μένους πυρσούς πάνω στο σώμα της, αφού την είχαν κρεμάσει από τα μαλλιά, παρέμενε απαθής, σαν να είχε ήδη ενδυθεί την αφθαρσία που επαγγέλλεται για τους εκλεκτούς. Την επόμενη νύκτα δέχθηκε στο δεσμωτήριό της την επίσκεψη του Χριστού που ίασε τις πληγές της και της υποσχέθηκε να την λυτρώσει από όλες τις δοκιμασίες με την χάρη Του.

Το πρωί ο τύραννος έμεινε άναυδος βλέποντας την σώα και αβλαβή, αλλά αποδίδοντας το θαύμα αυτό στους θεούς πρόσταξε να την οδηγή-σουν στο ειδωλείο. Μπαίνοντας στον ναό η αγία γονάτισε και ανέπεμψε προσευχή στον Χριστό. Αμέσως σείστηκε το οικοδόμημα και τα είδωλα γκρεμίστηκαν κατά γης και έγιναν χίλια κομμάτια που ένας ανεμο-στρόβιλος σκόρπισε στον αέρα, τρέποντας σε φυγή τους παρόντες ειδω-λολάτρες. Μόνον ο Ιλαριανός συνέχιζε να ξεστομίζει βλασφημίες, όταν μία αστραπή έσχισε αίφνης τον ουρανό και κατέκαυσε το πρόσωπο του διοικητή που έπεσε από τον θρόνο του και εξέπνευσε. Τον αντικατέστησε ένας άλλος δικαστής, ο Απολλώνιος, που ενημερωμένος για τα γεγονότα που τάραζαν την επαρχία οδήγησε την αγία στο δικαστήριο και την κα-ταδίκασε να καεί ζωντανή.

Αφού άναψαν μεγάλη πυρά, οι στρατιώτες έριξαν μέσα την αγία Κυριακή. Παρέμεινε ώρες πολλές προσευχόμενη, με τα χέρια τεντωμένα προς τον ουρανό, χωρίς να μπορούν οι φλόγες να της προκαλέσουν το παραμικρό έγκαυμα. Κι ενώ ήταν καλοκαίρι και ο ουρανός καθαρός, ένα μαύρο σύννεφο παρουσιάστηκε και μία νεροποντή ήλθε να σβήσει την φωτιά. Ο Απολλώνιος διέταξε να απολύσουν εναντίον της δύο λιοντάρια· μόλις όμως την πλησίασαν, τα θηρία έγιναν ήμερα σαν αρνιά και ξάπλωσαν στα πόδια της αγίας. Πλήθος ειδωλολατρών, που στάθη-καν μάρτυρες στα παράδοξα αυτά, ομολόγησαν τότε τον Χρίστο και θα-νατώθηκαν πάραυτα.

Την επόμενη ημέρα μία ακόμη ανάκριση μπροστά στον διοικητή απο-δείχθηκε κι αυτή ανώφελη. Διαπιστώνοντας τότε αυτός ότι δεν ήταν σε θέση να νικήσει την

γενναία αθλήτρια του Χριστού με τις κολακείες και τα μαρτύρια, την καταδίκασε σε αποκεφαλισμό. Οδήγησαν την αγία έξω από την πόλη και εκείνη ζήτησε από τους δημίους να της παραχωρήσουν λίγο χρόνο για να προσευχηθεί. Πέφτοντας στα γόνατα ανέπεμψε μακρά προσευχή στον Χριστό, που της είχε δώσει την δύναμη να ομολογήσει το Όνομά Του ενώπιον βασιλέων και ηγεμόνων και είχε φυλάξει την αγνεία της μέχρι την ημέρα των μυστικών γάμων της.

Άγγελοι λαμπροί ήλθαν να παραλάβουν την ψυχή της για να την παρουσιάσουν στον Νυμφίο της και η αγία πλάγιασε γλυκά στην γη. Οι στρατιώτες που ετοιμάζονταν να την αποκεφαλίσουν έμειναν έκπληκτοι βρίσκοντας την ήδη νεκρή. Άκουσαν τότε μία ουράνια φωνή να τους λέει: «Πορεύεσθε, αδελφοί, και διηγηθείτε τα μεγαλεία του Θεού». Ενώ πήγαιναν να δώσουν αναφορά στον διοικητή για όσα είχαν δει, χριστιανοί που είχαν κρυφθεί από τον φόβο των ειδωλολατρών ήλθαν να πάρουν το σκήνωμα της αγίας και το εντα-φίασαν σε τόπο κατάλληλο, αναπέμποντας ευχαριστίες στον Θεό.

(*Νέος Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας, τ. 11ος Ιούλιος, εκδ. Ίνδικτος, σ. 76-78*).